

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XV

Paříž

Číslo 5

září-říjen 1984

Jak dál?

Bohoslužbami třetí červnové soboty skončil nejen letošní školní rok, ale i doba existence České Katolické Misie a přítomnost otce Koláře v budově *CENTRE SEVRES*. V současné době není v Paříži ani jinde ve Francii žádný český kněz a není zcela jasné, jak dlouho bude toto mezidobí trvat. Jakási naděje na příchod někoho jiného se sice mezitím už objevila, ale určitě to nebude v tomto roce. Snad v příštím...? Není to prvně - také v letech 1973/74 byla Misie bez kněze a ještě v dalším roce se bez něj musela obejít - otec Kolář byl už sice v Paříži, ale ještě nebyl knězem. Situace se tedy s odstupem desíti let vrací tam, kde byla tehdy? Doufáme, že tomu přece jen není tak docela a že něco po každé takové změně zůstane trvale nebo aspoň "trvaleji" v platnosti.

V posledních 4 - 5 letech došlo doma v Československu k oživení křesťanského ideálu a zájmu o něj. Zvýšil se i útlak a my zde venku jsme pochopili, že jedním z našich úkolů a také jednou z našich možností účinné práce pro domov je právě skromná, ale vytrvalá pomoc našim křesťanským spolubratřím v

ODPOVĚDNOST

Československu. Odchodem českého kněze z Paříže vzniká v tomto ohledu nová obtíž - a těch je už i jinak víc než dost. Ale obtíže jsou zde k tomu, abychom je překonávali! Podobně je tomu s dalšími dvěma problémy - totiž s potřebou udržovat i nadále české křesťanské společenství v Paříži a nenechat padnout *Oběžník*, který pomáhá udržovat i navazovat styky mezi našimi lidmi ve Francii. Nová situace může být i příležitostí k případným změnám v jeho úpravě, obsahu... stačí "jen" najít příslušného člověka s patřičnými nápady a hlavně s nutným pocitem zodpovědnosti. Stále doufáme, že nepůjde o břemeno dlouhodobé, a že se brzy najde český kněz pro Paříž.

Do vánoc bude otec Kolář ještě - na dálku - udržovat alespoň minimální provoz; z programu na zadní straně plyne, že bude v Paříži poslední sobotu v září. Vzhledem ke zvyku zahajovat činnost v půli září je to posunutí jen nevýznamné. Bude zde také o měsíc později a tak zajistí i sál pro oslavy 28. října. Z programu na poslední stránce plyne, že zde tedy bude jednou měsíčně. Občas se snad najde nějaký zástupce, ale hlavní problém spočívá v zajištění prostoru - kaple a sálu - v okamžiku, kdy není na místě nikdo, kdo by zodpovídal za průběh a hlavně za pořádek a uzavření sálu i domu po skončení setkání. Jistě jste si všimli, že přes týden je v domě veliký provoz a proto je sobota večer a celá neděle dnem odpočinku. Na bráně není služba a proto v tuto dobu mohou pořádat jakékoliv akce jen členové domovní komunity, Česká Misie se bude muset vystěhovat.

Hledání náhrady je úkolem našeho českého biskupa v zahraničí, Msgr. Jar. Škarvady. Jistě celé věci jen prospěje, budou-li mu Češi z Paříže připomínat, že někoho do Paříže chtějí a potřebují. Ještě důležitější je ukázat, že české společenství v Paříži je živé, že se nerozpadne jen proto, že odešel jeden z kněží, kterých se zde vystřídala už pěkná řádka.

I zde samozřejmě platí naše staré "člověče přičiň se a Pán Bůh ti pomůže!"

*Byli bychom se už i odhodlali chtít,
ale netroufali jsme si smět pomyslet*

německý komik Valentin

ČECHY KRÁLOVSKÉ (Václav Renč)

Mé Čechy královské, jak bdělá zvěř
 ležící nad prameny řek, nad vlášením moří,
 jak srdce živíce žilobití zlatých řek,
 ukrytých před hněvem bouří, uchovávajících
 ostražitě pod kořáním olší
 křišťálová, větrná i ocelová slova výsek
 a druhdy i písek zlatý, řeč země
 hojnou jak zpěv a jako píseň, tak ryzí.

Řekami těmi vyneseny zdola
 a hlasem zvonů vystavěny vzhůru
 a směrem k Bohu košaté, okraji k nebi se prouče
 a v samém středu peň svatovítských věží.
 Pevně jak skála, kol níž se sunou národové,
 kráčejíci za hlasy svými, co hlas vás
 usedl na cimbuří zahrádek a sadů s pěnkavami
 a o sklo azuru se třítští v chvále skřívání a čeká v tichu
 až bude vyslyšen.

Na hřbitovech tisíkrát zvrstvených,
 v naději věrně shromážděných
 na malé pídi u paty Otcova domu, ve znamení Václavi
 a Janů,
 se hluboce tratí v šumu zádušných tisíců
 o polednách, kdy se hroby chvějí
 modlitbou neslyšnou, jen lípou u rezavých vrat
 stráženy u věčném orodování.

Jak žhavé musí býti vody vaše,
 že věčně žízníte, mé Čechy jabloňové
 a v doloviště žízně své bloudíte přečasto,
 se srdcem zalykajícím se vroucností,
 vydechnutým na oslnivé, jásající rty třešňovek
 a štěpnic při Labi.
 Se srdcem zmučeným a čistým...

Zajímavosti z domova a ze světa

Podle švýcarského deníku *Neue Zürcher Zeitung* se konečně dohodla československá vláda s angolskou odbojovou organizací UNITA na propuštění dvaceti československých občanů, které UNITA drží v zajetí už od března 1983 (!). Československá vláda zřejmě nakonec musela kousnout do kyselého jablka a přijmout přímé vyjednávání s organizací, kterou tisk v Československu vytrvale označoval za "bandu teroristů a vzbouřenců".

Jak známo, došlo k propuštění části zajatých Čechoslováků, jmenovitě žen a dětí, už koncem minulého roku, a to bez předběžných podmínek.

La Croix přinesla podrobnosti o *Petru Uhlovi* a trestu vězení na pět let, který si beze zbytku odseděl (30.5. tr). P. Uhl žil nějakou dobu ve Francii, od r. 1968 ale znovu zpátky v Československu. Mezi prvními podepsal CHARTU 77 a patří k zakladatelům VONSu.

Jen krátce po jeho propuštění se dostal znovu do vězení jiný odpůrce násilí u nás, totiž *V. Lis*, který byl teprve v únoru t. roku propuštěn na svobodu (podmínečně)

Paní *Drahomíra Fajtllová*, 57 let, byla ve stejnou dobu odsouzena k vězení na jeden rok podmíněčně za vlastnění knih, vydaných v zahraničí a zakázaných v Československu.

Ve Vatikánu bylo oznámeno 21. května tr, že sv. *Otec Jan-Pavel II.* nebyl doposud pozván československou vládou k návštěvě Československa v příštím roce při příležitosti 11. století od úmrtí sv. Metoděje na Velké Moravě (6. dubna 885).

Katolíci v naší zemi sebrali v krátké době na 17.000 podpisů pod petici, žádající o takové pozvání. Výsledkem bylo pozvání, které sv. Otcovi adresoval pražský arcibiskup, kardinál Tomášek. K uskutečnění cesty však je zapotřebí jak pozvání biskupů země, tak její vlády.

Podle posledních zpráv z Československa dosahuje počet přihlášek do litoměřického semináře k zahájení školního roku 1984/1985 zhruba počtu 90, což je dvojnásobek kandidátů, přijatých v minulém roce. Vzhledem k neobyčejně stísněným poměrům v semináři by další zvýšení počtu seminaristů znamenalo podstatné zhoršení už tak katastrofálních podmínek ke studiu. Seminář je státní školou a tak nezbyvá než vyčkat, jaké řešení příslušné ministerstvo vymyslí...

Tisíce *Větnamců* zaměstnává v současné době československý průmysl. Původně se jim mělo dostat odborného vzdělání, ale v poslední době přiznávají hromadné sdělovací prostředky v Československu, že jde často - ve skutečnosti - o nekvalifikovanou pracovní sílu, používanou tam, kde je jí právě potřeba. Jedna větnamská dívka vypráví v rozhovoru s novinami, že původně chtěla studovat medicínu, ale dnes nakonec pracuje jako balička bombónů v olomoucké Zoře. Mnoho *Větnamců* pracuje v textilním průmyslu (4.800), přes čtyři sta jich je ve Svitě Gottwaldov a ve Vítkovicích jich je 450. V sázavských sklárnách tvoří dokonce celou třetinu osazenstva. Bydlí většinou v různých "domovech" a otcové rodin mohou v průměru každý druhý rok navštívit rodinu ve Větnamu. Podle agentury AFP, která přinesla obsáhlou zprávu o podmínkách jejich života u nás, vydělávají mezi 2.000 - 2.600,- Kčs, ale je prakticky nemožné zjistit při organizované změti směnných kurzů měny zjistit, kolik je jim z této sumy skutečně vypláceno a kolik si z ní "přiděluje" režim v Praze či v Ázii. Jejich celkový počet u nás se odhaduje na asi 40.000 a je to nejsilnější skupina v zemích sovětského bloku, hned po Sovětském Svazu samotném. Jejich ne zcela vysvětlitelná a tiskem z velké části zamlčovaná přítomnost probouzí v zemi nejružnější formy rasismu.

Československý ministr zahraničních věcí *B. Chňoupek* navštívil v květnu Francii. Vzhledem ke vnitřní situaci u nás a ke skoro bezvýznamnému objemu vzájemného obchodu - Československo je na posledním místě uvnitř RVHP, co se styků s Francií týče - bylo přijetí chladné a vcelku bez následků do budoucnosti.

Univerzita v Toulouse udělila dne 14. května čestný doktorát *Václavu Havlovi*. Jeho vynikající projev při té příležitosti musel v zastoupení přečíst jeho přítel Tom Stoppard a vyšel nejdříve ve zkráceném znění v *Le Mondu*.

Poslední číslo *Svědectví* jej přináší v plném znění česky. Je to vynikající text, jakási úvaha nad současnou situací v Evropě a proběhla celým francouzským i jiným západ-

ním tiskem. Havel v něm mj ukazuje, jak neoddělitelné jsou snahy o lepší uspořádání věcí veřejných zde na západě od podobných snah v té části Evropy, která se nachází dnes pod sovětskou nadvládou.

Nedávnou návštěvu šéfa církevního úřadu Československé republiky pana Janků ve Velké Británii přijal britský tisk podobně jako britská veřejnost velmi nepříznivě. Veliký britský deník *The Times* napsal ještě před zahájením této návštěvy v jednom ze svých úvodníků, že není zřejmé, oč vlastně při návštěvě jde, když československý režim, nejhorší v celém sovětském bloku co se týče právě oblasti církevní politiky, nejeví nejmenších známek jakékoliv ochoty cokoliv na svém postupu měnit, a to právě v okamžiku, kdy je zřejmé, že ideové vákuum, které vytvořil, vede k nepochybnému oživení zájmu o křesťanské ideály, proti kterým právě československá vláda vede neúprosný boj.

Nepřímo vedou postoje tohoto typu ostatně přece jen k žádoucím cílům, můžeme poznamenat na okraj návštěvy my, kteří jsme Československo opustili: skupina anglických "bojovníků za mír" tak ztrácí poslední zbytky věrohodnosti a ocitá se stále jasněji ve slepé uličce bezvýznamnosti spolu s těmi několika málo církevními hodnostáři, kteří se stále pokoušejí dialog přes hranice evropských dvou bloků.

ČETLI JSME KNIHU

Zárné zítřky, napsal A. Zinověv a vydal INDEX (1983) v Kolíně nad Rýnem.

Vyšly seznamy laureátů Leninovy ceny. Za literaturu dostal cenu pochopitelně Malkov. Dostal cenu za idiotské básničky pro batolata:

*Bumbej mlíčko až do dna,
ať žije strana rodná.*

A pro děti předškolního věku:

*Nemluvnata - batolata
vyplní plán natotata.*

Ale Malkov stojí v čele několikatisícové spisovatelské organizace hlavního města. Takže tady je všechno v pořádku. Ale že dali cenu Chvostovovi, to se nedá nijak vysvětlit. Dříve ceny za talent a chytrost nedávali, dávali je těm, kdo dobře sloužili straně a sovětskému státu. A dnes? Chvostov je klasický příklad. Cenu dostal za román Kazadžikská step, věnovaný nejaktuálnějším problémům našeho života: socialistickému soutěžení, osobní a společenské zodpovědnosti ... v podmínkách vyspělé socialistické společnosti. Román, psali recenzenti, má mnoho plánů. Je dokonce polyfonický jako romány Dostojevského. Ve spoustě sajraktu tohoto typu se o Chvostovově románu ani nedá říci, že je průměrný. Dokonce i tchyně řekla, že je to strašný šmejd. Nevzdělaný blbec chce přerůst klasiky. Zřejmě (dodala tchyně) má někoho Tam. Zřejmě je Tam s někým sešvakřen.

***

Kdysi, když Chvostovův román vyšel, byl to bestseller. Na černém trhu prý za něj platili jako za Solženicyna. Celá Moskva se posmívala té fantasticky hloupé pretenciózní knize. Obraty z knihy se po Moskvě vykládaly jako příklady tuposti. Román začíná tím, že po nekonečné Kazadžikské stepi uhání v autě hlavní hrdina - kandidát filozofických (!!!) věd, který se dobrovolně stal předsedou kolchozu při obdělávání celin v Kazadžikské stepi.

***

Náš hrdina filozof-ředitel jede a uvažuje asi takto: nic není krásnějšího než Kazadžikská step. Ať se člověk podívá kam chce, nikde žádný kopeček, ani stromeček, ani živáček. Jenom chvílemi vystrčí hlavu sysel, postaví se na zadní, rozhlídne se s nesmírným údivem a hned zmizí. Slunce připaluje, pot kape z konečku nosu přímo do úst, příjemné studené potůčky tečou po zádech a nohách přímo do vysokých bot. Člověk touží jen po jednom: uvařit v kotlíku vodu ze studánky, hodit do ní hrst soli, lísteček zeleného čaje a kousek skopového loje. A pil by, pil by, pil by. Ale bohužel: čeká práce.

Tohoto pitomého předsedu ani nenapadne, aby si položil otázku: který superidiot si to jenom vymyslel, nechat ladem zabydlené kraje v evropské části Ruska kolem velkých měst a změnit tuto step (v nejbližší budoucnosti, jak předpovídali moudří odborníci a staří lidé) v prašnou poušť. Dříve živila milionová stáda dobytka a poskytovala maso. Teď nebude ani maso, ani vlna, ani obilí.

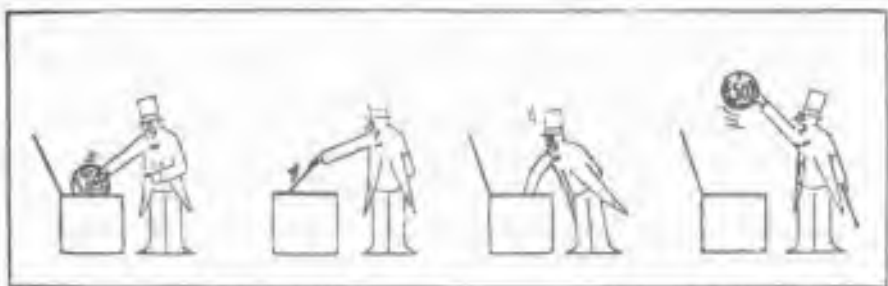
***

Kniha je založena na kdysi módním západáckém schématu: hlavní hrdina a jeho oponent jedou autem, vzpomínají a diskutují o nejnaléhavějších problémech současnosti.

Mladý odborník je evidentně prozápadnický, není spojen se sovětským zřízením a když hlavní hrdina pomocí citátů z ústředního tisku (z rubriky Ve světě) jednoznačně tomuto ctiteli Západu dokazuje, že tam lidé trpí, mladík prohlásí, že je mu líto, že nemůže trpět tak, jak se trpí na Západě.

Pak se auto zastaví: došel benzín. Zjistí se, že mladý odborník zapomněl doplnit nádrž. To je ta mládež ovlivněná Západem. Nemají vodu, nemají jídlo a do nejbližší vesnice je přinejmenším tři sta kilometrů. Člověk se ptá, co tu k čertu dělají. Mladý odborník se poleká (?) a navrhne, aby se šlo pěšky, hlavní hrdina to považuje za dezerci. Ukazuje se, že vezou do sousedního kolchozu nějaký vzácný šmejď. Když ho tu nechají bez dozoru, sežerou ho sysli. Nakonec mladý odborník odejde, zatímco hrdina zůstane, aby ochránil cenný šmejď před sysly. Mládenec došel a zachránil svou kůži (!) před sysly, hrdina zahynul: ztratil vědomí a sežrali ho sysli. Zajímalo by mě, zda reální sysli skutečně žerou reálné kandidáty nebo ne.

Nepochybně objev sovětské i světové literatury! Na místě, kde hrdina zahynul, vyrůstá nové moderní město, a obilí se sklízí ve stepi tolik, že je není kam dát, takže se musí pod cenou prodávat hladovějícím Američanům.

V červenci, srpnu a září si připomínáme

3. 7. 1854 se narodil hudební skladatel Leoš Janáček
4. 7. 1934 zemřela Marie Sklodovská-Curie, která spolu se svým manželem P. Curie objevila radioaktivní záření
10. 7. 1834 se narodil spisovatel Jan Neruda
11. 7. 1854 zemřel v Plzni J. K. Tyl, průkopník českého divadelnictví
14. 7. 1939 zemřel malíř Alfons Mucha
25. 7. 1934 přeletěl Blériot kanál La Manche z Calais do Doveru
- 1959 oslavili Angličané tuto událost prvním přejezdem vznášedla ve stejném místě
4. 8. 1859 zemřel Jan Vianney, svatý farář z Arsu
8. 8. 1884 zahynul v ledovcové bystrině poblíž Oetzu v Tyrolích zakladatel Sokola Miroslav Tyrš
15. 8. 1534 složilo šest studentů pařížské university v malé kapli na Montmartru sliby chudoby a poslušnosti. Je to počátek existence řádu Tovaryšstva Ježíšova. Byl mezi nimi také Ignác z Loyoly a Petr Faber, jediný kněz ve skupině
- 1584 přijíždějí první jezuité do Japonska
19. 8. 1934 se po smrti Hindenburgové stává v Německu kancléřem A. Hitler. Následky známe...
20. 8. 1884 se narodil protestantský teolog a exegeta R. Bultmann. Třebaže jeho radikalismus dnes sotva ještě někdo může sdílet, znamenalo jeho dílo ve mnohém ohledu veliký přínos k modernímu chápání Písma svatého
21. 8. 1914 zemřel papež Pius X., veliký reformátor jmenovitě eucharistické praxe v tehdejší církvi. Říká se, že mu puklo srdce žalem nad tím, že se nepodařilo zabránit vypuknutí I. světové války
21. 8. 1968 začaly státy Varšavské smlouvy okupovat Československo. Výraz "bratrská pomoc" tím získal zabarvení takového druhu, že je nepoužitelný ve společnosti slušných lidí
29. 8. 1944 začalo Slovenské národní povstání
1. 9. 1939 začala II. světová válka
10. 9. 1919 byla v St-Germain-en-Laye podepsána mírová smlouva s poraženým Rakouskem

14. 9. 1937 zemřel první prezident ČSR, T. G. Masaryk
 30. 9. 1938 byl podepsán proslulý Mnichovský diktát
 který mj ukázal, že západní státy nejsou
 sto účinně a bez přinucení vzdorovat na-
 stupujícímu nacizmu

Bezplatný kurs franštiny

pro nově příchozí uprchlíky v Paříži pořádá jako každoročně

UNIVERSITÉ PARIS VII

Département d'éducation permanente
 Tour 45 - couloir 45 - 46 - 2e étage

2, place Jussieu, 75221 PARIS Cedex 5

Přihlášku nutno podat před koncem července tr a nutno přiložit:

- fotokopii récipissé žádosti o politický azyl
- žádost s vysvětlením důvodů a udáním předchozího studia
- fotokopie případných výplatních lístků
 (pokud žadatel již ve Francii pracoval)

Myslete na ty, kdo s námi třeba ještě nejsou ve styku a kdo přišli nedávno - těm přide taková nabídka opravdu vhc

Oběžník se nám vrátil jako nedoručitelný

pan Kozel J.	59800	LILLE
Kyn J.	69100	VILLEURBANE
Vrsek Vl.	92600	ASNIERES
Zouhar J.	75015	PARIS

+ + +

Na Oběžník a Českou Katolickou Misií přispěli

anonym 6x	Bernhard	Faucher	Choutka	Menčík
Řehák	Streitzig	Wurm		

a jeden náš evangelický bratr se vděčnou vzpomínkou na zesnulého arcibiskupa pražského, kardinála J. Běra-
na, který zemřel před 15 lety.

NEZAPOMÍNEJTE

ani na náš fond solidarity, ze kterého byly právě v těchto dnech vydány větší částky na nákup knih a léků.

Děkujeme všem, kdo nám poslali poštovní známky, vystřižené z dopisů. Vaším jménem jsme jich odevzdali větší množství misijní prokuře, která zprostředkovává jejich prodej příslušným obchodníkům a výtěžek posílá do misijních zemí.

° ° °

V Československu - na rozdíl od zahrávajícím kapitalis-
mem prolezlého západu - nejen neexistuje nezaměstnanost,
ale dokonce nejsou lidé ani tam, kde je jich nezbytně
zapotřebí.

Názornou ilustrací je zážitek našeho redaktora, který
o prázdninách navštívil Československo. Hned po přechodu
hranice u Rozvadova uviděl u cesty dívku s třemi ma-
ličkými postavičkami. Zastavil na jejich znamení a udive-
ně se jich ptá

- co jste vy zač?
- my jsme sněhurka a sedm trpaslíků;
- cože? Vždyť jste jen sněhurka a tři trpasl ci!
- nejsou lidé! ...

Náš program:

Mše sv.: do budoucna nepravidelně, podle možností otce Koláře. Bude pokaždé uveřejněno na poslední straně *Oběžníku* (viz níže). Zatím zůstává zachováno místo, tj

CENTRE SEVRES

35, rue de Sèvres
75006 P A R I S (metro Sèvres-Babylone)

Po mši sv.: pravidelná setkání v sále č. 5 s kulturně náboženským programem

Z A H Á J E N Í R O K U 1984/1985:

sobota 29. září: 17 hod 15 mše sv.,
18 hod 00 přednáška p. *Stránského*
s tématem "Vzpomínka na divadlo
Semafor a Jiřího Šlitra"
s magnetofonovým záznamem

sobota 27. října: 17 hod 15 mše sv.,
další program zatím není stanoven

neděle 28. října: schůzka AFT v sále č. 5. při
příležitosti 28. října

Ve dnech 30. října až 2. listopadu

bude mezi námi *otec Ant. Bernáček*.
Podrobnosti v příštím čísle našeho *Oběžníku*.

"OBĚŽNÍK" - Circulaire, bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la
region parisienne

Certificat d'inscription n. 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement 15.- FF

Editeur responsable: P. Petr K o l á ř SJ 35, rue de Sèvres 75006 PARIS
tél. 544-58-91

Les abonnements par chèque à l'adresse:

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris